

Akademik Mehdi Mehdizadənin tələbə yoldaşları kimlərdir?..

Bir dəfə yolum Şamaxıya düşmüşdü. Oğlum o vaxtlar Moskvada stomatoloji klinikaların birində işləyirdi; Moskva həkimlərindən xarici tibbi yenilikləri öyrənməyə getmişdi. Odur ki, səyahətə onun Laçımlı dostu doktor Elnurun təzə aldığı "Moskviç"lə çıxmışdıq.

Bakıya qayıdanda yolda Poladlı kəndinin göstəricisini görəndə həm ərklə, həm də utana-utana Elnura dedim ki, Elnur, bəlkə Poladlıya da dəyək. Bir tələbə yoldaşım orada yaşayır, çoxdandır görmürəm.

Düzü, Elnurun maşınına 4-5 saat istismar etdiyimizdən xəcalət çəksəm də, incəvara, o bir söz demədi. Ürəyində Moskvaya Rəsulun ünvanına nə göndərdiyini deyə bilmərəm.

Nə isə...Yolda o tərəflərə avtobus gözləyən bir nənə və onun iki kiçik nəvəsini də özümüzə bələdçi etdik. Nənə eşidəndə ki, Ələkbər müəllimlə gedirik, dedi ki, rəhmətlik yaxşı adam idi, Allah rəhmət eləsin. Bir az tutuldum, düşündüm ki, bəlkə səhv eləyir. Bəlkə onu başqa adamlarla qarışdırırsınız.

...Düz deyirəm. Ələkbər müəllim bir neçə il bundan qabaq vəfat edibmiş.

...Onlar-bələdçilərimiz Yekəxanada düşdülər, biz yolumuza davam etdik. Kənddə məscidin yanında rəhmətliyin evinin yerini soruşanda bir nəfər heç nə demədən maşınıma əyləşdi. Sən demə bu, Ələkbər müəllimin dərslərini şagirdlərdən biri imiş. Küçə qarısını döyməyə ehtiyac olmadı. Uşaqlar hansı yollasa, Ələkbər müəllimin oğlu Şəhriyar müəllimə xəbər çatdırıblarmış...

Şəhriyar Ələkbərin böyük oğludur. Tarix müəllimidir. Onu birinci dəfə idi ki, gördürdüm.

Yolda eşitdiyimiz xəbərə görə üzrxahlıq etdim, başsağlığı verdik, həyatda var olanlarına uzun ömür arzuladıq. Molla gəldi, rəhmətliyi yada saldıq.

Kənd adətində görə, biz qonaqlarla, bizi görməyə qohum-əqrəbə yığışdı.

Sağ olsunlar, Ələkbər müəllimi yaxşı insan, savadlı müəllim kimi yaxşı qiymətləndirdilər.

Məqsədimiz bir az əyləşəndən sonra geri qayıtmaq idi.

İmkan vemedilər, belə məsləhətləşdik ki, axşam tərəfi yola çıxarıq.

Həyətdə qohum-əqrəbaların köməyi ilə qonaq qarşılama tədbirinə hazırlığa başladılar.

Belə yerdə adam özünü naqolay vəziyyətdə hiss edir. Düşünürsən ki, ev yiyəsini çətinliyə salırsan. Şəhriyar mənim narahatçılığımı hiss edib, söhbəti atasının yaxın dostlarına yönəltdi. Mən onunla sonuncu dəfə 5-10 il bundan əvvəl əlaqə saxladığıma görə, təbii ki, özümü bu sırada görmürdüm. Sən demə, Ələkbərin

sağlığında bu evə tələbə yoldaşlarımızdan bir neçəsi gəlibmiş. Ən çox yadda qalanı Əbülfəz Məmmədov idi. V kursda oxuyanda ilk kitabı çıxan Əbülfəz Naxçıvanlı...

Əbülfəzin saatlarla bu evdə şeir oxuduğunu başqaları da dedilər. Təsəvvür edirəm, Əbülfəz həmişə məclislərdə ən çox yaxşı söz deyənlərdən idi.

Tələbə yoldaşımız Şamaxılı Ramiz Baxışov bu kəndlə qohum olub.

Şəhriyar atasının tələbə yoldaşları ilə çəkirdiyi şəkilləri gətirdi, onların çoxu haqqında maraqlı söhbətlər etdi. Mənim də şəklim üzə çıxdı - ağısulu raykom işçisi Xəyyam Mirzəliyev, Ələkbər və mən.

Şəkillərin bir neçəsi divardakı çərçivələrdən bizə tərəf boylanırdı. Mən bu şəkillərin cərgəsində yox idim. Bu da təbii idi, tələbə dostlar çox vaxt bir-birlərini tez unudurlar. Ünsiyyət insanların bütün ömrü boyu davam etməlidir. İnsanlar görək bir-birlərini unutmasınlar.

Şəhriyar atasının kitabxanasını səliqə ilə saxlayır. Hiss edirsən ki, ixtisasca tarix müəllimi olan Şəhriyar Azərbaycan ədəbiyyatını da, Azərbaycan dilini də yaxşı bilir, o, dünyagörüşünə görə həmyaşıdlarının çoxundan yaxşı mənada fərqlənir. Sonralar o, AMEA Şərşünaslıq İnstitutunun dissertantı olanda mən o vaxt fikrimdə yanılmadığımı hiss etdim.

Şəhriyarla axırıncı dəfə 2-3 il bundan qabaq zəngləşmişəm, oğlu olmuşdu. Sevinclə xəbər veridi ki, əmi, oğlumuz oldu, adını da Ələkbər qoyduq...

Onda mən yolda idim... Səhv eləmişəm, kiçik qardaşımın qırx mərasiminə gəldim...

Çətin məqamları yaşasam da, özümü cəmləşdirdim, Şəhriyarı ürəkdən təbrik

etdim: Adı ilə böyüsün, Şəhriyar. Deməli, indi Poladlıda yenə də Ələkbər Əliyevin adı çəkiləcək. Babasına layiq övlad olsun...

...Şəhriyar biz qocalara baxanda çox istiqanlı ziyalıdır. Bakıya dostumuz, tələbə yoldaşımız İsa Əliyevin matəm mərasiminə gəlmişdi. Halbuki o məclisdə tələbə yoldaşlarımızın bir neçəsinə zəng etsək də, heç biri vaxt və sağlamlıq imkanını tapmamışdı.

Olur da... Onsuz da insanların istəyindən asılı olmayaraq, həyat davam edir.

Şəhriyar arayıb, axtarıb Əbülfəzi də tapmışdı. Bunu mənə deyəndə danışıqdan hiss etdim ki, əmi-bala yaxşı ünsiyyət qurublar.

Əbülfəzin ölüm xəbərini mən çox gec eşitdim. Sonralar ailələrinə başsağlığı göndərdim.

Mənə elə gəlir ki, Şəhriyar o məclisdə mütləq iştirak edib. O, Əbülfəzi müasir şeirimizin nadir yaradıcılarından biri hesab edirdi.

Şəhriyar paylı-peşkəşli qonaqladandır. Hər dəfə bizə gələndə əlidlə gəlirdi. Mən ona bu xasiyyəti dəyişməyi, deyəsən, tərgidə bildim. Mənə elə gəlir ki, bəzən ünsiyyət elə bu əlidləliyə görə yavaş-yavaş sönməyə başlayır. Ünsiyyətin qarşılıqlı olması üçün o qədər də utandırıcı, dəm-dəstgah olmamalıdır.

İnsanlar, bir-birinizlə səmimi olun. Həyat - gözəldir. Bu gözəlliyin də hamının ürəyincə olannəsnələri var.

Sizi dostluğa, səmimiyyətə dəvət edirəm. Gəlin, hamımız babalarımızın dostluğunu davam etdirək, bir-birimizi unutmaq...

P.S. Mən bu yazını bu gün yazasay deyildim. Fikirləşirdim, müəyyən bir forma, üsul axtarırdım.

1921-ci ildə Bakıda yaradılmış Azərbaycan Ali Pedaqoji İnstitutunun 1926-cı il məzunları haqqında materialları araşdırırdım. Birdən ağıma gəldi ki, görəsən AAPI-nun 1926-cı il məzunlarından biri olan cəbrayilli akademik Mehdi Mehdizadənin tələbə yoldaşları kim olub?

Aha...Təpdim və sevindim. Onlardan ikisini, yəqin ki, çoxlarınız da tanıyır; şair və tərcüməçi Mikayıl Rzaquluzadə, istiqlal şairimiz Əhməd Cavad - Cavad Axundzadə.

Mehdi Mehdizadənin digər tələbə yoldaşlarının bir qrupunun siyahısını Sizlərə ünvanlayıram.

Qobustanlı Şəhriyar müəllim Sizlərə görk olsun. Dostluğa, yaxşı ənənələrə sadıq insan kimi, yaxşı dost kimi... axı atanın yaxşı oğlu kimi...

Nəsillərin dostluğunu davam etdirin. Vallah, dünyada ən böyük nemət cansağlığıdır, yaxşı adamların yaxşılığa xidmət edən ünsiyyət mədəniyyətidir.

Görəsən, akademik Mehdi Mehdizadə nazir olanda tələbə yoldaşlarına qayğı göstərirmi?

Mehdi Mehdizadənin tələbə yoldaşlarını siz də tanıyın 1926-cı ildə Azərbaycan Ali Pedaqoji İnstitutunu bitirənlərin bir qrupunun siyahısı

FİZİKA - RİYAZİYYAT FAKÜLTƏSİNİ bitirənlər

- 1.Sahib Hüseynzadə-Lənkəran
- 2.Həsən Həsənzadə-Ağdam
- 3.Mehdi Mehdizadə-Cəbrayıl
- 4.Mustafa Cabbarzadə-Nuxa
- 5.Mustafa İsmayılzadə-Ağdaş
- 6.Nəsim Qasımzadə-Gəncə
- 7.Hüseyn Həmidzadə-Gəncə
- 8.Rəsul Rəhimli-Şamaxı
- 9.Firudin Mahmudbəyli-Şamaxı
- 10.Rizvan Kaşızadə-Nuxa
- 11.Əlişah Məhəmmədov -Nuxa
- 12.Səfər Ramazanov-Lənkəran
- 13.Tofiq Ağayev-Şamaxı
- 14.Kərim Kərimzadə-Göyçay
- 15.Hacıbala İsmayılzadə-Göyçay
- 16.Sadiq İbrahimzadə-Göyçay
- 17.Soltan Ağazadə-Göyçay
- 18.Bəhmən Məhəmmədzadə-Şuşa
- 19.Ələşrəf Hacızadə-Nuxa
- 20.Abbas Abbaszadə-Təbriz
- 21.Ziyan Azaqbəyli-Nuxa

Təbiət aqronomluğu fakültəsini bitirənlər

- 1.Məmmədbağır Əlizadə-Göyçay
- 2.İdris Musazadə-Gəncə
- 3.Hacı Hacızadə-Gəncə
- 4.Əmin Abdullazadə-Şamaxı
- 5.Yusif Mahmudzadə-Göyçay
- 6.Yəhya İsmayılzadə-Göyçay
- 7.Musa Əfəndizadə-Ağdaş
- 8.Zahid Əlizadə-Nuxa
- 9.Həsən Əfəndizadə-Nuxa

06.12.2018

*Nazim Nəsrəddinov
Əməkdar müəllim*